

Презентація-звіт
по гуртковій роботі музею «Свята спадщина»
вчителя історії та правознавства
Новогуйвинського ліцею імені Сергія Процика
Бондарчука Миколи Олександровича

За вересень-березень поточного навчального року в музеї «Свята спадщина», було проведено такі види робіт:

1. оновлено документацію музею, зокрема паспорт музею, план-роботу на поточний навчальний рік;
2. проведено ревізію наявних музейних артефактів;
3. спільно з учнями 11-х класів розставлено експонати експозицій, їхнє доповнення новими артефактами (зокрема, великих змін зазнали експозиції присвячені гібридній війні на Сході України та повномасштабному вторгненню військ РФ в лютому 2022 року);
4. облаштовано куточок пам'яті загиблих героїв, випускників Новогуївинського ліцею імені Сергія Процика, розміщено їхні фото;
5. взято участь в обласному конкурсі «Край в якому я живу» з оглядовою екскурсією «Сторінками рідного краю».



Історія селища Новогуївинське



Поселення у мальовничому куточку поліської землі виникло у 1920-30-х роках. Спочатку тут був хутір, згодом розташувалися військові частини кавалерійської дивізії, потім - зенітно-артилерійські частини. В часи Другої світової війни місцеві будівлі були майже повністю зруйновані. Відродження життя поселення відбулося після передислокації у 1946 році 116-го

ПТАРЗу, завдяки якому на адміністративній карті краю з'явилося нове селище.

Житомирський бронетанковий ремонтний завод

У роки війни 1939-1945 рр. потреба у бронетехніці була надзвичайно великою. На полях боїв залишалися тисячі ушкоджених танків, більшість яких після поточного ремонту могла повернутися на фронт. Виникла необхідність у створенні потужних танкоремонтних заводів. З вересня 1943 року почали формуватися пересувні танкоремонтні заводи - ПТАРЗи. 116 ПТАРЗ, доленосний для селища Новогуївинське, був створений 11 жовтня 1943 року у с.Шрамівка (Полтавська область).



Пізніше не раз змінював своє розташування, але останнім місцем його дислокації стало селище Гуйва у 1946 році. У 1948 р. 116 ПТАРЗ отримав новий статус - 141-й бронетанковий ремонтний завод. Саме завдяки відданій праці співробітників підприємства було розбудоване і благоустроєне нове селище, що спершу в документах іменувалося "Містечко № 81", потім - Гуйва-2, а з 7 березня 1973 року - смт Новогуївинське.

Серед почесних громадян селища



Мозговий М.І.



Олексюк М.В.



Яковлев Ю.Т.



Дубницький І.О.



Друга світова війна

1939 - 1945 рр.



Війна увірвалась в мирне життя Житомира вже на світанку 22 червня 1941 року, коли німці бомбили військовий аеродром в Озерному і селище Гуйва. Окупація Житомира нацистськими військами відбулася 9 липня 1941р. З метою залучення і покірності місцевого населення на центральній площі м.Житомира (нині площа Соборна) нацисти періодично проводили публічні страти мирних людей. Жителів Житомирщини змушували сплачувати величезні податки, відпрацьовувати на тяжких роботах, їх вивозили до Німеччини як "остербайтерів", масово знищували у концентраційних таборах.



Не чуваній за жорстокістю нацистський окупаційний режим тривав два з половиною роки (липень 1941р. - грудень 1943 року). Внаслідок бомбардувань у місті було знищено 533 будинки, 31 підприємство, 16 шкіл, 3 технікуми, 2 інститути, залізничний вузол, лікарні, поліклініки. Дорогою ціною заплатив наш народ за перемогу над нацизмом. Станом на 1945 рік населення міста зменшилось порівняно з довоєнною кількістю у два рази і становило 53 тисячі жителів.

Визволення Житомира та його околиць

Визволення краю відбувалось в рамках Житомирсько - Бердичівської наступальної операції (грудень 1943 року - січень 1944 року), внаслідок якої було знищено близько ста тисяч солдат і офіцерів Рейха, 2200 танків, 1800 гармат і мінометів. У визволенні Житомирської області від гітлерівських загарбників брали участь 8 армій Першого Українського фронту. Сухопутні війська з повітря прикривала 2-а повітряна армія. Місто Житомир визволялося двічі, востаннє - 31 грудня 1943 року.



Ми пам'ятатимемо вічно!



ЕСТВЕННОЙ
ЕВМЧ

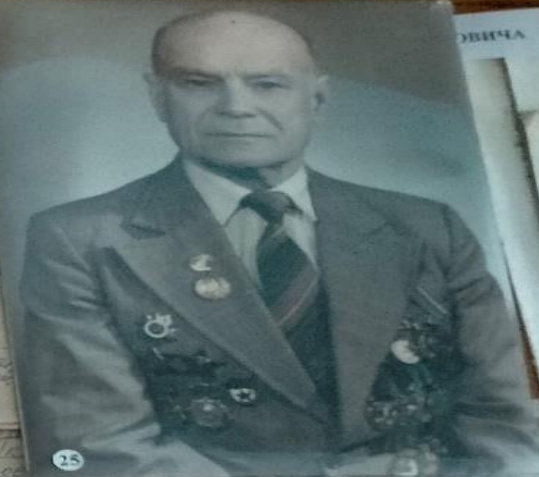
23 **КАКАЄВА ВАСИЛЯ ПРОКОПОВИЧА**



22 **КАДАНЦЕВА ВАСИЛЯ ОЛЕКСІЙОВИЧА**



24 **КУЛЕНКО ГРИГОРІЯ ЄВТУХОВИЧА**



25 **АЛЕКСАНДР МАКАРЫЧ**

Не могли вони залишитися,
не там вони були вбиті в батальйонному домі. Закінчилися
небували в історії війни, і армій-
ний світ з захопленням людським
стане перед ними великими
людьми, не в землі зрозуміти, що
пошукало їх зарвати своїми
тілами амбулансу дотів, там на
смертельні тарани, летіти під
гусоніми тівка.
...Тільки безсмертне любов до
дому, до своєї Вітчизни...

9 травня 1945 року
Війна закінчилась. 10

Лист до рідної матері від сина
Макима
12 травня 1945 року



19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

ПОСВЯ-
УЧАСТН
АНДРО

ПЕМАТ
ЛОКАДНО



...ушували
відпрацьовув
Німеччини

інститути,
заплатив на
населення міс
становило 53 т

Визволенн

Українського фр

ЦІНА ПЕРЕМ



ФРАГМЕНТ ВІЙСЬКОВОЇ ШАПКИ - ПАПАХИ

ВІЙСЬКОВІ ГУДЗИКИ

ЛОЖКИ БІЙЦЯ ЧАСІВ ВІЙНИ

КОБУРА ПІСТОЛЕТА ТТ

БЛОКНОТ ДРУГА СВІТОВА ВІЙНА

ЛІХТАР РОЗВІДНИКА

ПІДСУМОК БІЙЦЯ ДЛЯ ГВИНТІВКИ МОСНА

ПІДДАРОК ДЛЯ ПІОТІОНУ, ВИГОТОВЛЕНИЙ ПІДАРУНОК СОЛДАТУ (1943 Р.)

ВІЙСЬКОВІ ПОГОНИ

КОРОБЧОК "БРЕСТСЬКА ФОРТЕЦЯ"

1941-1944



Афганський біль бринить в душі

1979-1989 рр., 3340 днів і ночей війни



«... Минають дні, ідуть роки,
Життя роки перегортає,
а біль Афгану - на віки
в душі чомусь не завокає...»



Афганська війна – одна з регіональних "гарячих точок" часів "холодної війни". Велася радянськими військами проти афганських моджахедів, які намагалися скинути прорадянський режим у країні.

Причиною війни стало іноземне втручання в афганську внутрішньополітичну кризу, що була наслідком боротьби за владу між місцевими традиціоналістами та модерністами.



15 лютого 1989 року останній радянський солдат перетнув Хайратонський міст через Аму - Дар'ю і назавжди покинув з неоголошеною війною в Афганістані.

З 1979 до 1989 року через гори цієї війни пройшли близько 160 тисяч українців. З них, за офіційними даними, 3360 загинули, поранення отримали більше 8000 українців, 4687 бійців повернулись додому інвалідами.

Наші співвітчизники



Значук Петро Федорович



Зінон Олександр Іванович



Мельник Федір Сергійович



Горлані Леонід Якович





ДЕРЕВ'ЯНА КОРОБКА ДЛЯ ЗБЕРІГАННЯ БОСПИРАСІВ ТА ОСОБИСТИХ РЕЧЕЙ БІЙЦІВ (АФГАНІСТАН)



КУЛЕМЕТНА СТРІЧКА (7,62 ММ.)

ГІЛЬЗИ ВІД ВАЖКОГО СТРІЛЕЦЬКОГО ОЗБРОЄННЯ



Білімем
місцяно-сторинно шукано
"Свобода спадщина"
Новоукивської Гімнії



Гібридна війна на Сході України

Війна на сході України — військовий конфлікт, розпочатий російськими загонами, які вторглися у квітні 2014 року на територію українського Донбасу після захоплення Росією Криму, серії проросійських виступів в Україні і проголошення «державних суверенітетів» ДНР та ЛНР. Конфлікт має характер міжнародного і став продовженням російської збройної агресії проти України. За географічним масштабом є локальним і охоплює частини Донецької і Луганської областей України.

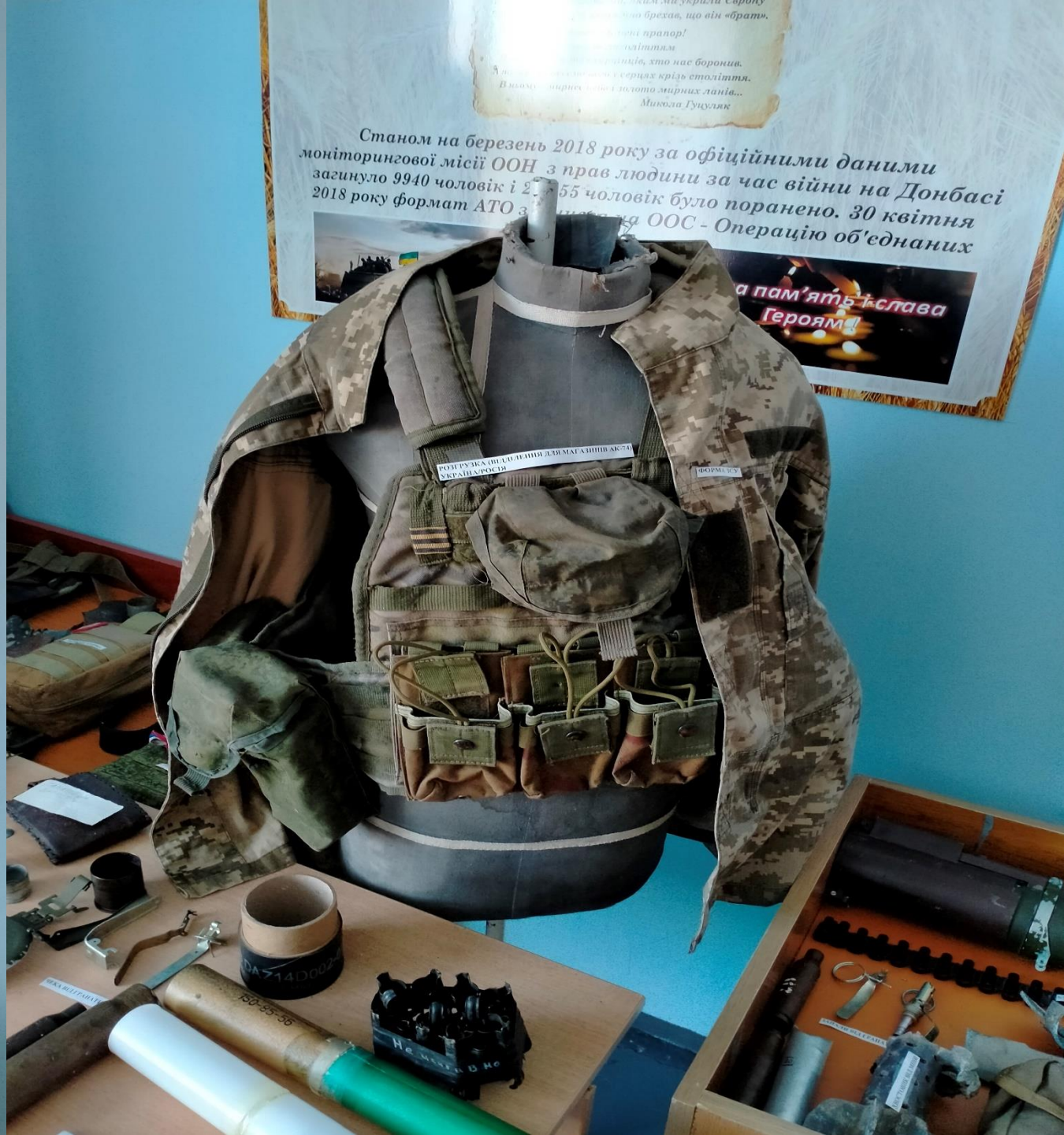
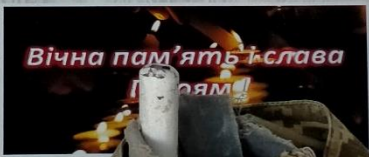


Попри численні факти участі Збройних сил Російської Федерації та докази причетності Росії до війни, офіційно Росія не визнає факту свого вторгнення в Україну, відтак з українського боку війна розглядається як неоголошена



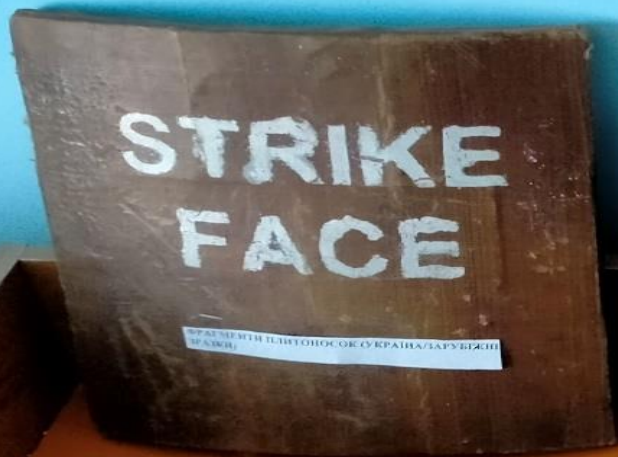
Привезіть мені прапор!
Той, справжній, що був у окопах.
Що його пригортав рядовий український солдат.
Привезіть синьо-жовтий, яким ми укрили Європу
Від шаленого звіра, хто вічно брехав, що він «брат».
Привезіть мені прапор!
Цей прапор несли лихоліттям
Покоління святих українців, хто нас боронив.
А тепер ми несемо його у серцях крізь століття.
В ньому — мирне небо і золото мирних ланів...
Микола Гуцуляк

Станом на березень 2018 року за офіційними даними моніторингової місії ООН з прав людини за час війни на Донбасі загинуло 9940 чоловік і 23 455 чоловік було поранено. 30 квітня 2018 року формат АТО змінився на ООС - Операцію об'єднаних сил.



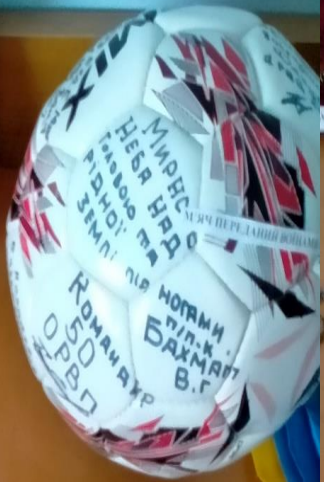








ІМЕННИЙ КЕТОМ ДИВОРАГО В.





Олександр Пивовар



Богдан Хмара



Сергій Процик



Григорій Жолудь



Роман Солонинка



Володимир Онушко



Олександр Голеницький



Володимир Пінковський



Сергій Петров



Олександр Поліщук



Віктор Іванюк



Олексій Дацевич



Роман Комісарчук



Віталій Омельчук



Максим Воротинцев



Максим Бей